

4) Første behandling af lovforslag nr. L 140.

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, lov om indeksregulerede realkreditlån, lov om realkreditinstitutter og lov om byfornyelse og boligforbedring (følgelovgivning til lov om boliger for ældre og personer med handicap).

(Fremsat 29/1 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

De ældres boligforhold er efter min mening med rette blevet udråbt som det største sociale problem, vi har i øjeblikket. Der er i tusindvis af ældre, der lever under meget dårlige forhold. Ældrekommissionens dokumentation for næsten fire år siden af de ældres boligforhold gjorde et meget dybt indtryk, og det blev samtidig klart for os, hvilken kolossal vækst der vil være i ældrebefolkningen, specielt af de ældste, i de kommende år.

Ældrekommissionen lancerede i sin betænkning en ny ældreboligpolitik, som betoner den ældres ret til en selvstændig og velindrettet bolig, hvor de sociale serviceydelser bliver indrettet efter den enkeltes behov. Forslaget fra ældrekommissionen indeholder også en smidiggørelse af boligmarkedet ved indførelse af en mere ensartet finansiering af ældreboliger samtidig med inddragelse af den eksisterende boligmasse til løsning af de ældres boligproblemer.

Siden da har vi fra socialdemokratiets side forsøgt at fremme en sådan ny ældreboligpolitik her i folketinget. Men forsøgene er hidtil strandet, fordi regeringen ikke kunne finde sine egne ben. Hver gang er der blevet henvist til, at yderligere udvalgsarbejde om det spørgsmål måtte afventes.

Nu ligger så resultatet af regeringens flerårige overvejelser på folketingets bord, og det er interessant, at det er et resultat, som præcis ikke følger de anvisninger, det flerårige udvalgsarbejde har peget på.

Regeringens udspil vil ikke på nogen måde løse de ældres nuværende og kommende boligproblemer. Tværtimod vil der være åbenbar risiko for, at der vil ske en yderligere forværring. Nok indeholder boligministe-

rens forslag en mere ensartet finansiering af ældreboliger, også en adgang til at indrette ældreboliger i den eksisterende boligmasse, men den måde, man har udformet reglerne på, vil efter vores opfattelse blokere for, at de meget smukt udtrykte hensigter nu også kan realiseres.

Den model, man har anvendt, er ikke helt ukendt, for situationen er den, at alle udgifter bortset fra den husleje, de ældre selv skal betale, overvælttes på kommunerne. Kommunerens forslag om at påtage sig medfinansiering for at undgå en kvotastyring og for at undgå mellemkommunale udligningsproblemer er efter vores mening blevet misbrugt til at pålægge kommunerne en 100 pct.s finansiering af nye ældreboliger. Staten vasker sine hænder og overlader ansvaret fuldt og helt til kommunerne. Og resultatet ligger jo ligefor: den udvidelse af ældreboligbyggeriet og indretningen af ældreboliger i den bestående boligmasse, som vi alle ved der er et kolossalt behov for, vil udeblive. Tværtimod vil ældreboligbyggeriet og indretningen af den bestående boligmasse uvægerlig sættes yderligere i stå. Og det er regeringen jo godt klar over. Det står direkte i lovforslagets bemærkninger, endda flere steder, at regeringen ikke forventer en aktivitetsudvidelse på dette område. Jeg synes, det er meget skuffende, og det er også ansvarsløst.

Forslaget indeholder også et krav om, at de nye ældreboliger skal sikre nogle tilfredsstillende adgangsforhold m.v. for gangbesværede, bl.a. med et krav om, at der nu skal være elevatorer, hvis det drejer sig om etageejendomme, og jeg synes, det er godt. Jeg synes, det er et rigtigt formål, men formålet bliver jo forspildt, når man samtidig i lovforslaget kræver, at kommunerne skal bygge inden for de rammebæløb, som gælder for ordinært almennyttigt byggeri. Så er der jo ikke plads til at lave de udmærkede foranstaltninger for ældre og handicappede. Der er ikke nogen sammenhæng i det.

Det samme gælder i virkeligheden, når det drejer sig om ideen om, at man etablerer flere ældrevenlige boliger i byfornyelsesområderne. Også dér vil jeg sige, at det er en god, det er en rigtig tanke, som vi bestemt kan støtte, og som vi selv har haft med i vores forslag, men også dér forspildes jo den gode hensigt, når de investeringsrammer, der kan byfornys inden for, ikke bliver udvidet. Der